

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สัງวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๒๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๐๘

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔

“มาตรา ๑๕ ทวิ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อผู้ให้เช่าเคหะควบคุมหรือที่ดินควบคุมร้องขอ คณะกรรมการควบคุมการเช่ามีอำนาจอนุญาตให้ผู้ให้เช่าเคหะควบคุมหรือที่ดินควบคุมขึ้นค่าเช่าเกินกว่าอัตราที่กำหนดในมาตรา ๑๔ ได้ แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราค่าเช่าเคหะหรือที่ดินที่มีได้ควบคุม ซึ่งมีสภาพและทำเลที่ตั้งคล้ายคลึงกัน ทั้งนี้ โดยมีต้องคำนึงว่าจะได้มีการขึ้นค่าเช่าตามมาตรา ๑๔ มาแล้วหรือไม่ และมีให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับ

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๐๕

เมื่อคณะกรรมการควบคุมการเช่าได้มีคำสั่งให้ยกคำร้องขอ
ของผู้ให้เช่าเคหะควบคุมหรือที่ดินควบคุมหรือมีคำสั่งอนุญาต
ให้เช่าเช่า ตามวรรคหนึ่งแล้ว สิทธิการร้องขอขึ้นค่าเช่าของ
ผู้ให้เช่าเคหะควบคุมหรือที่ดินควบคุมสิ้นสุดลง จะร้องขอ
ขึ้นค่าเช่าอีกมิได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราช-
บัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ ให้ใช้
บังคับได้เพียงเจ็ดปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ความในวรรคก่อนไม่กระทบกระทั่งความผิดอาญาที่บุคคล
ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ไว้ในระหว่างที่มาตรานี้ใช้บังคับ
อยู่”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ กันยายน ๒๕๐๕

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ กำหนดระยะเวลาควบคุมการขึ้นค่าเช่าและการให้เลิกเช่าเคหะและที่ดิน ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินจะสิ้นสุดลง แต่ เคหะและที่ดินที่อยู่อาศัยของประชาชนยังมีปริมาณต่ำกว่าที่ควร เพื่อ บรรเทาความเดือดร้อนของผู้ไม่มีที่อยู่อาศัยของตนเอง สมควรมีการ ควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน ให้บุคคลเหล่านั้นได้อยู่อาศัยในเคหะและ ที่ดินที่ได้เช่าอาศัยอยู่แล้วต่อไปอีก ๒ ปี และเพื่อความเป็นธรรม แก่เจ้าของเคหะและที่ดิน สมควรให้มีการขึ้นค่าเช่าอีกได้ไม่เกินอัตรา การเช่าตามปกติที่มีได้ควบคุม